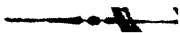

శ్రీ కృష్ణ సమయము

SL No. 955

ఆంధ్రముహూజములాగా!

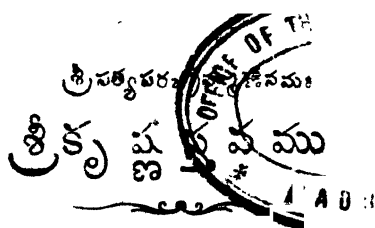
నే నవంతపురమండలములోన హిందూపురం తా
 లూకువఁగల కల్లూరువాస్తవ్యుఁడను. చిన్నతనముననే కవి
 త్వములనడి, యష్టాదశశతద్వయస్కందగుటకునుండ యీ
 శ్రింగింగింఘముల విరచించితిని. కాని జనధనసాహాయం
 బులు లేమిఁజేసి—(1) సత్యలీలాలహరి (ప్రబంధము). (2)
 కృష్ణార్జునీయము (నాటకము). (3) అద్భుతవాహిని. ప్రథ
 మభాగము. (4) ద్వితీయభాగము (నవల). (5) పద్మావతి
 మణియు వైదర్భీవిలాసము (మంజరీద్వీపదగీతములు). (6)
 ప్రభాతము, లేక, హిందూదేశచరిత్రోదత్నాకరము, ప్రథమ
 పాదము—యను గ్రంథములము ముద్రణముఁగానక నిలిచి
 పోయినది. అయినను కొందఱు ప్రముఖులు ద్రవ్యసాహ
 య్యముచేయ సమ్మతించినకతంబున, వానినిఁ ద్వరలోఁ
 బ్రకటింపఁదలంచివాఁడ. ఈయాంధ్రముద్రయము, సు
 బ్ధముగాకున్నను, భాషాభిమానులనుగ్రహించి దత్తమండ
 లమున సారస్వతపోషణము తక్కువయను శోచనీయాంశ
 మును కొంతవఱకైనఁ దీర్చునెంచి పోషకలయ్యెదరను ధైర్య
 ము కహించుచున్నాను. పాఠకులు చందాదారులై, చం
 దాదార్లను పోగుచేసి, భాషాసేవచేయుదురుగాక. పోష
 కులకు రు 25-0-0. చందాదార్లకు రు 25-0-0 మాత్రమే.

II

ఇతరులకు రు 50-0-0. ఆంధ్రులీశార్చనమునకుఁ దోడ్పడుటకై
పొరింబారిఁ బార్శ్వికులు.

ఈపద్యత్రిదశకము నాశుకవిభగా మున్నురచించి
యుండి మాద్రుకిగాను, రాఁ శ్రీ॥ సద్వికాటి తిమ్మారెడ్డిగారి
పాయమున నిప్పుడు ప్రకటించితిని. రసికులిందలిగుణంబుల
గ్రహించి, దాసంగులుండిన తెల్పుదురని కోరుచున్నాఁడ.

అశ్మకూరు, } ఇట్లు,
ది 10-8-1920. } కల్లూరు యజమాన వెంకటనారాయణ
రావు, బి. ఎ. విద్యార్థి.

క॥ శ్రీరమ్యగుణనిశాంతుఁడు
 పారావారస్థ నాగవల్లభతల్పుం
 డారాధ్యుండిడెడున్ వం
 దారుజనావనసమాఖ్యదనరన్ శుభముల్.

ఉ॥ శ్రీరజతాద్రి సర్వసుర
 సేవితుడై చెలువొందునాథు నం
 భోరుహసన్నిభంబయిన
 మోమునువేడ్కఁ దదర్శదేహనీ
 హరనగాత్యజాత, కని
 యంచితహాసము సేయఁజూచినెం,
 తేరహినర్థమున్ గనని
 తీరున నవ్యుగజాన్యుఁ గొల్పెదన్. 2

చ॥ నురుచిరహాసచంద్రికకు
 సాంపున సలయమిచక్రివాకులె
 ల్లరు నుఖయుక్తులై మనఁగ
 లక్ష్మీయురస్థలిలోరహింప సా
 దరహృదయ ప్రవృత్తికిని
 ధానమనంగనెవంగు చక్రియే

యరగోఽటలుద్భవంపనటు

లారసిహృదుత నిచ్చనిచ్చలు. 3

శా॥ చింతింతు మదభీష్టసిద్ధికయి రా

జీవాప్తకన్యాపగా

కాంతోర్వి వ్రజసుందరీయతుడవై

కాంతాంబుజాతద్విష

త్కాంతప్రస్తరవేదిక వెలయు నీ

కల్యాణరూపంబు మ

త్వాంతాగారమునందు సంతతము కృ

ష్ణా ! భక్తసంరక్షణా !

4

శా॥ సంగీతంబును సాహితీత్వము బృహ

త్కౌర్యంబును సన్నతా

నంగాకారవిలాసము సుకవితా

జ్ఞానంబు విశాఖానం

బుం గాంగేయనగస్థిరత్వమును సఖ

భూతంబు లుత్పత్తితో

నింగి శీతసమీరుడుట్టుపగిది

స్తీప్తాత్మసంరక్షణా !

5

శా॥ పారావారపరీతభూతలలస

త్ప్రీతానమట్కంబు నీ

హారాహర్యనివాస సంభృతధు నీ
హార్ద్రావగాహంబులు
శ్రీరామాంఘ్రి నమర్చనాశతములు
జెల్పొంది తూగంగలే
వౌరా ! మాతృనమస్సమానముగ కృ
ష్ణా ! భక్తసంరక్షణా !

6

మ॥ ఘనవన్యాటనమాజసాఖ్యదము గో
కల్యాణ సంపాదకం
బున వాకారమునేలకిచ్చుజిలుగు
బుట్టంబు సర్వత్రసా
ధ్యనితాంతోజ్వలశాద్వలస్థలమునే
దణ, మాదిలేపుల్లొన
జనునే మానవరాజకి జగతి గృ
ష్ణా ! భక్తసంరక్షణా !

7

మ॥ శివుఁడో కేశవుఁడో యధీశ్వరుఁడుగ
జిత్తాంబుజావాసిగా
గ, వనంబందుననో పురంబుననో, సా
ఖ్యాకాంక్షుఁడో మానవుం
డు, వసింపదగు, సార్వభౌముఁడో యతీం
దుఁడో సుమిత్రుండు కా

నవతారుణ్యశుభాంగిభార్యగ ననూ
 నద్రీవ్యభాక్పృథవా
 ర్ణవమగ్నండయి భాసిలన్వలెను గీ
 ర్వాణావలీ రక్షణా !

8

మ॥ మహిలో మానవులెంత తీవ్రపడి సం

• రంభంబునన్ దోర్బలం
 బహమున్ రేతిరియన్ రచించియును నా
 హా ! పొందగానేరరా
 వహనీయంబుల లంఘ్యముల్, హరిరమా
 పద్మాక్షిఁ బెండ్లాడెచూ
 డహరుండుష్ణహలాహలంబుఁ గుడిచె
 న్దాక్షిణ్యతన్ ధైర్యధూ
 ర్వహులౌ కాశ్యపు లభిద్రచ్చునెడఁ గీ
 ర్వాణావలీ రక్షణా !

9

మ॥ అరయన్ సాహితీలేనిమానవుఁడు మా
 తాపేతుఁడౌ డింభకుం
 డు రణౌద్ధత్యముఁ బాసినట్టి నృపుఁడున్
 దుర్వృత్తినాథాప్తిలే
 కరహిణిబొల్చనిపొత్తియన్ నిరతమున్
 గమ్రక్షమాదూరుఁడౌ

వరవిద్యన్నిధిలెక్కెక్కరిల నా

పన్నావలీ రక్షణా !

10

శా॥ మాపుణ్ రేపుగడింది శ్రద్ధజన న

మృన్మూల్ ఋషీశ్శుద్ధిన్

బ్రాపుణ్ దాపును నీవయంచుఁ దలఁ

భద్రావళుల్లలెనాఁ

బాపల్పెప్పగవిందు వారలిలలోఁ

బాపిష్టిదానిద్యోతా

కూపంబందు తపింతురెందులకు ? ర

క్షోవైరి సంరక్షణా !

11

మ॥ స్వనివేశంబునఁ బూజమూర్ఖుఁడుగొనున్,

స్వగ్రామమందప్రభం

దనయంబున్నుతినొందు, గౌరవమునం

దన్నేర్చుభూనేత స్వా

వని, విద్యాలసితుండు క్షీరిగను న

వ్యానంత నశాంతమున్,

వినుతింఁ దగునత్కళావిదుల నె

వ్యేరక్ష మహీరక్షణా !

12

మ॥ ధర్మపై నై జగుణాళులెట్టివను తా

త్పర్యంబులేక జను

ల్పరుల్ హేళన సేయుచుందురు నిజ
 ప్రారబ్ధము దల్పరె
 వ్వరు, నాపన్న కలాపము నవుచురె
 బృంగి న్వనీలప్రభ
 గురిగింబద్దెలియంగ నేరనటు ర
 క్షోవెరి సంరక్షణా !

13

మ॥ సుగుణోద్భాసితయా కళత్రమును పం
 శోద్ధారుడౌ పుత్రుడు
 నగరాజేంద్రసుతాధవస్మరణయు
 నానాకళాజ్ఞత్వము
 ఖగమంత్రప్రతిభావిశేషమును రా
 కాచంద్రసౌభాగ్యము
 జగత్ గోరియుఁగావు సాధ్యములు కృ
 ప్తా ! భక్తసంరక్షణా !

14

శా॥ ఉద్యచ్చండమయాఖసన్నిభులు పృ
 త్యుత్పన్నధీసంయుతుల్
 సద్యోధ్వస్తవస్తవస్తకిల్బిషతతుల్
 సద్భాసుపర్వతఘనా
 విద్యావిప్రమనఃప్రదీపకరులె
 వ్యేళ విజృంభించినా

హృద్యంబై నెగడున్ జగత్త్రయము శ్రీ
కృష్ణా ! సుధీరక్షణా ! 15

మ॥ ధరణీన్ సంపదలెల్ల నర్వసుఖసం
ధానక్రియాభవ్యముల్
కరమున్ గూర్తుమటంచు జేర్తురుజను
లృమాన్యార్థసంసిద్ధికై
నిరతోద్వీర్ణముదావహంబయిన నం
దీప్తాచ్ఛకై వల్యమే
నరుడున్ గోరఁడిదేమిచోద్యమొకొ ! కృ
ష్ణా ! భక్తసంరక్షణా ! 16

మ॥ నియతిగ్రామణులైన సంయములు హృ
న్నీరప్రసూతస్థితా
వ్యయై ఖ్యాతిగడించియన్ జగతిమో
హకృష్ణమానాత్ములై
నయమున్ వీడిరిగాదెమున్ మనుజుల
జ్ఞానుల్భవన్మాయని
రభ్యయై నిన్నెడదన్ దలంపరు నిలిం
ప్రవాతసంరక్షణా ! 17

మ॥ దినమున్ మానవులొండొరున్ గని ముదో
ద్రుక్తాత్ములై జేమమే

యని ప్రశ్నింతురు హంసప్రాక్కిఖరిపై
 నావిర్భవంబంది వే
 గనపాధోధిమునింగి యాయువునిలన్
 శ్రౌర్యంబునన్ దస్కరిం
 పనరస్తోమపుసేమమెక్కడిది ? ధ
 రామూయనంరక్షణ !

18

మ॥ ఉపశారంబునొనర్పరాదిల సభీ
 క్షోద్యన్నికృష్ణాత్మమా
 నపనితాధ్వచరిష్టునంతరికి, స
 రాసీకము బాలుతో
 డపవశ్రీయియుఁ బెంచియున్ విషమునే
 లా వీడవీయుర్వి ? భూ
 మిపవంశాంబుధి శీతభాస్కర ! రమా
 మిత్రా ! సుధీరక్షణ !

19

కా॥ సంతృప్తి గననట్టి విప్రీవరుడ
 శ్రాంతంబు సంతోషిత
 స్వాంతంబు నవనీధవుండు నిలలో
 సాంద్రిత్రపాపేతయా
 కాంతారత్నము, హీప్రపూరితసుహృ
 త్కంబాతయా వేశ్యయున్

చింత జెంది విపన్నిమగ్నులగుదున్

శిష్టప్రజారక్షణా !

20

శా॥ ప్రాముఖ్యంబును గన్న వాయెడ న

ల్పంబైనదోషంబు చా

లన్ మాలిన్యముఁదెచ్చు నల్పులయెడన్

లావైన దుష్కీర్తి యీ

భూమిన్ వన్నెకులోటుతేదరయగాఁ

బూతంపు క్షీరంబునన్

గోమూత్రంబుకణంబుచాలు చెఱువన్

గోసార్థసంరక్షణా !

21

మ॥ అవనిన్ స్వశ్వశురాలయంబులు నిజం

బత్వంతసంతోషనం

భవసంస్థానములై చెలంగువాయే

మానంయతుండౌచు భూ

రివసస్థానశయానుఁడై యె సగుగౌ

రిన్ గూడివెల్లున్ స్వయం

భవుఁడాహార్యశిఖానిటంకమున సా

మానోత్కరంబందులన్

నివసింపంగఁ దలంచుటబ్రమో ! మా

నిస్తోమసంరక్షణా !

మ॥ విషమైపోల్చెడు నభ్యసింపనియెడన్
 విద్యావిశేషంబు బ
 ల్కాపి లేకున్న, దరిద్రమానవునకున్
 కీర్త్యుజ్వలద్దోష్టలే
 విషరూపంబువహించు, వృద్ధునకు నీ
 విశ్వంబునన్ గాంతయే
 విషమెవ్వేళనసాధ్యమైనవిషమీ
 పృథ్వి సుధీరక్షణా !

23

మ॥ అలఘుప్రోజ్వలదాశుగాశనశిఖా
 గ్రాలించిరత్నద్యుతి
 బాలుపాత్రగని డగ్గఱజనునె? ను
 ప్త్రు నర్తయూధేనుని
 మలయ శక్యమె? విద్యదాఘ్నఁడని దు
 ర్మాని సమీపింపఁగా
 కలుగఁబోదునుఖంబు నిక్కమిది భ
 క్తవాతనంరక్షణా !

24

మ॥ అలఘూర్తుల్యనరుద్దోపమముఖుల్
 స్వాభీష్టసిద్ధ్యర్థజా
 తలనచ్చందన శీతలప్రధిత వా
 గ్ధారేయులుద్యుక్తుధా

నలకీలాలికళంకితాత్ములుగనన్

నవోదయద్ధూధధీ

కలితువీరలె మంచివారలట భ

క్తవాతసంరక్షణా !

25

శా॥ గర్వంబంది సతీనుతాదికము సా

ఖ్యంబంచువాటించి యా

నిర్వాణంబుఁదలంపరెప్పడు నరు

ల్నిక్కంబు వర్తించు నీ

యర్వి నర్వముఁ బ్రాగ్భవప్రభవమై

యొప్పురు సుజ్ఞానమున్

నేర్వక బాలుదురే బ్రయత్నముల ? మా

నివ్రాత సంరక్షణా !

26

మ॥ అనయంబున్ గుణనప్రమర్దనము సా

ఖ్యప్రాప్తికి మూలమె

ట్లన భేరుల్కుడుదుష్టసైంధవము స్వ

ర్ణంబున్ మహామాధురీ

జనకంబైన సదిక్షుఖండచయమున్

చక్కంబడున్ ఘట్టనం

బున, శిక్షల్గుణవృద్ధిదంబులుకడే !

పుణ్యవ్రజత్రాణా !

27

మ॥ వరగంగాయమునానదీసికతభూ

భాగంబునం దిందుశే

ఖరహృత్ప్రీతిదమైనవృత్తి వ్రజరా

కాచంద్రబింబాననో

త్కర సతివేష్టితరానహేలజలుఁగ

వై వల్యమున్వీక్షణ

సురభల్పొండె నిను నుతింపదరమే

సుతామనంరక్షణ !

28

సీ॥ శ్రీనాథ పాదాబ్జచింతనానిరతి వి

జ్ఞానసామ్రాజ్యాధిపాధుఁడగుచు,

సాంద్రయశోశ్రీసంపద్దికూటిశుభాన్వ

యామరాధ్వమునకుఁ హంసయగుచు,

వెంకటార్యకళత్రవిఖ్యాతపాదమ

గర్భశుక్తిసుమాక్తికంబునచుగు

యాచకానీకబృహద్రాంఘరినఁగూర్చి

యచ్చక్రీర్యాచ్చాదితాశుఁడగుచు

గీ॥ ప్రబలి యీగ్రంథముద్రణవరతననఁగ

నెవ్వఁడట్టి “తిమ్మారెడ్డి”కింపుగాగ

ననుపమానయశోద్రవిగాయపులిడి

కరుణఁబ్రోచుత నిచ్చలునరుని నఖిలు, 29

మ॥ అలవాసిష్ఠసగోత్రుడ౯ వడుగు నా
 డాభ్యాన్వయందేను ని
 స్తులకల్లూర్యజమానపట్టవిలసత్
 సుబ్రాయపుత్రుండ రా
 జీలుడ౯ వెంకటనారయాభిద సుధీ
 చింత్యంబుగాగన్మది౯
 లలినూహించి రచించితిన్నియును గ
 ల్పస్థాయతౌ గావుత౯.

30

శా॥ శ్రీకాంతాకుచభాక్వటీరవిలసత్ ♦
 శృంగారవత్సుండు, మో
 తూకాంతాచరితోజ్వలజ్వపవిశి ♦
 హ్వాచారసంపూర్ణసు
 శ్లోకానీకశుభప్రదంజపుడు గా ♦
 రుణ్యామృతంబుట్టు వీ
 తూకాదంబిని బేర్చు గాత సుమన ♦
 స్సస్సర్పభక్త్యంక్తివై .
 ఓం తత్ సత్ .

81

ల ఘట ప్పణి.

1. నికాంతుఁడు=తినికిపట్టయినవాఁడు.
2. గణపతిశైశవదశవర్ణింపఁబడినది. నీహార=మంచు.
4. రాజీవాప్తకన్యాపగ=యమునానది. కాంత=మనోహార, ప్రస్తర=రాలు.
5. ఉట్టు=జనించు. వికాశిణము=చాత్యత్వము.
6. ప్రస్థాన=యాత్ర. ఆహార్య=పర్యత. ధునీ=నది.
7. కాద్యలము=పచ్చిక. ఏదకో=మానగా.
8. ద్రవ్యభాక్పాతన=ధనముచేపొందిన వైభవము.
9. రచించియు = ప్రదర్శించియును. కాశ్యపులు = దేవతలు.
10. రహికోబొల్పివి=మానముగానునవి.
12. నవ్యావంత=శ్రీత దేశముల.
13. అపన్నకలాపముకో=విపక్తుకొందినవారిగుంపు.
14. నగరా...నుతాధవ=శంకరుఁడు. ఖగ=దేవ.
15. ప్రతుత్పన్నధీ=సమయస్ఫూర్తి.
18. శాంస=మూర్ఖుఁడు. పోక్తిఖరి=తొలిగట్టు.
19. అభిష్టోద్యో=మాటిమాటిని పెరుగుచున్న.
అపవిత్రాధ్య=తెడమార్గమున. చరిష్టు=తిరుగ
వాంఛించువాఁడు.
20. త్రిపా=స్త్రి=సిగ్గు. అశేత=లేనిది. మహ్నాత్=మంచి.

21. పూతంపు = స్వచ్ఛమైన.
22. పటంకము = మేడ. వన = నీళ్లు, స్వయంభవుడు =
శంకరుడు (చూ. శివపురాణము.)
24. ఆశుగాశన = పాము. అలంబి = వేలాడుచున్న.
సత్యయాధేనుక = సింగమును.
25. వనరుల్ = కుమలము. కీల = మంట.
26. పార్శ్వపరిధివనై = తొలిజన్మపుఫలమై.
27. తానినా = రక్షకా.
28. సుతామి = ఇంద్రుడు. సుగభులు = ఆవులు.
29. అర్య = కృషీవలుడు. శుక్తి = మంత్రపుచిప్ప. అనీక =
గుంపు.
30. వదుగునానాభ్యాన్వయండు = బడగనాడనుకేరిటి
కొలమువాడ.
31. కాదంబిని = మేఘమాల. సుమనస్ = ప్రేమలెలు, మంచి
మనస్సుగలవారు. సర్వభుక్తి = నెమలి. రూపకా
లంకారము.

10693

